

издаваше. Нѣколцина се побояха. Отрекоха се отъ учението си. Други побързаха веднага да откажатъ, че сж били еретици. Но повечето издържаха кораво до край. Когато видѣха, че присждитѣ сж безмилостни, тѣ престанаха дори и да отговарятъ, понеже знаеха каква ще бѣде последната дума:

Клада.

Късно вечерѣта, младъ монахъ разгърна въ килията си новъ свитѣкъ пергаментъ, изостри добре писалката си, потопа я въ киноваръ и продължи да пише:

„Царѣтъ и тия, що бѣха съ него, имъ възразяваха съ мѣдри въпроси въз основа на Свещеното писание, докато изобличиха тѣхното злословно мѣдруване. А тѣ стояха като безгласни риби, паднали въ недоумение отъ всѣка страна. Благочестивиятъ царъ, като видѣ, че тѣ сж всѣкакъ посрамени, че дяволѣтъ е падналь и смачканъ, а Христосъ възвеличенъ, изпълни се съ радостъ и заповѣда да пазятъ както тѣхъ, така и прелѣстениѣтъ отъ тѣхъ. А тѣ, като видѣха това, възвърнаха се пакъ къмъ съборната църква. А тия, които не се покориха на православния съборъ, бѣха подложени на различни наказания и заточение. Следъ това благочестивиятъ царъ Бориль заповѣда да преведатъ отъ грѣцки на български езикъ Съборника, който да се чете въ първата недѣля на светия постъ, споредъ както още изпърво светитѣ отци сж предали на съборната и апостолска църква. По негова заповѣдъ тоя свети съборъ бѣ вписанъ въ числото на православнитѣ събори. Преди неговото царуване никой другъ не бѣ свикаль православенъ съборъ както тоя. Всичко това се извърши по заповѣдъ на благочестивия царъ Бориль въ 6718 лѣто, индиктъ 14, 11-а лунна година, 15 година отъ слънчевия кръгъ и четвърта отъ неговото царуване. Когато православниятъ нашъ царъ нареди добре всичко това и когато съборѣтъ се завърши, той влѣзе въ църквата, дето, следъ като поблагодари Богу, изпрати всѣкиго да си отиде у дома си.

На вси еретици — анатема.“